

[Jens Peter Jensen (Sorø amt).]

tiets beføjelse til at inddrage en bevilling begrænses og undergives domstolskontrol. Man undgår herved en vilkårlighed, som den gældende lov kan give anledning til.

Jeg kan altså på mit partis vegne tilsige en velvillig udvalgsbehandling; så kan vi derunder se nærmere på de forskellige enkeltheder.

Mads Eg Damgaard: Jeg skal på vort partis ordførers, hr. Weikops, vegne fremføre vore synspunkter om det foreliggende lovforslag.

Loven om handel med brugte genstande og pantelånervirksomhed fra 1921 er nok ikke nær så aktuel, som da den blev vedtaget. Man kunne godt få den tanke, om man ikke helt kunne undvære den, men det må vi jo se nærmere på i udvalget.

At brugte biler, bøger og frimærker nu er undtaget, er jeg meget glad for, men der var måske mange andre ting, som også godt kunne være undtaget.

Den forskel i behandling af handlende, som handler med brugte genstande, men som ikke har fast bopæl, og handlende, der har fast bopæl, er ret stor, idet de førstnævnte ikke har pligt til at føre bog over de købte og solgte ting, hvad derimod de, der har fast bopæl, har, og det er forbundet med et ret stort arbejde at føre bog over alle disse ting. I dag foregår der et ret stort indkøb af antikviteter fra England og udlandet i det hele taget. Også disse ting skal der føres bog over, for ellers mener politiet ikke, at det kan finde ud af det. Men det er da ganske givet, at det bliver meget svært at efterforske stjalne ting, der er indkøbt f. eks. i England.

Med hensyn til pantelånervirksomhed har man også hidtil haft kontrol over det. 1½ pct. pr. måned må man tage i rente af den slags pantelån. Den omstændighed, at det kgl. assistenshus' bygning nu er overgået til andet formål og virksomheden flyttet hen til andre, billige lokaler, kunne måske også tyde på, at der ikke mere var så hårdt brug for den form for forretning. Det kan vi kun glæde os over, for det er aldrig særlig rart at skulle til at pantsætte sine sager for at få nogle håndører, eller hvor meget det nu er, i en snæver vending. Det kunne tyde på bedre tider, og det kunne måske veje med,

når det overvejes, om vi også kunne undvære den form for virksomhed, som det kgl. assistenshus driver, således som hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) gav udtryk for. Men nu kan vi jo se på tingene i et udvalgt, og jeg skal tilsige mit partis tilsagn om en velvillig drøftelse af det foreliggende lovforslag.

A. C. Normann: Den tendens, der er i det foreliggende lovforslag til en modernisering af forældede bestemmelser og til forenkling, er det radikale venstre tilfreds med. At folk uden videre får retskrav på at få bevilling til handel med brugte genstande, når de opfylder bestemte betingelser, at man ophæver bestemmelserne om handel med lånesedler samt bestemmelserne om handel med brugte motorkøretøjer, som der intet behov er for, er et udtryk for, at den højtærede minister har et efter min mening rigtigt syn på det meget ønskelige i at luge det unødvendige ud af lovgivningen.

Jeg har i dag i en artikel i Jyllands-Posten tilladt mig at kalde den højtærede ministers kollega handelsministeren en modig minister; det er jo handelsministeren, der har næringslovgivningen i øvrigt under sig. Jeg minder om det i håb om, at den højtærede handelsminister ville leve op dertil, også når vi skal gøre næringslovforslaget færdigt. Det hører jo sammen med det lovforslag, der her er til behandling, og trænger hårdt til samme beslutsomhed over for overflødige bestemmelser som den, den højtærede justitsminister her har udvist. Det gælder f. eks. afskaffelsen af hele næringsbrevssystemet, efterhånden som der særlovgives om de specielle næringer, som der jo må være kontrol med. Alene under loven om handel med brugte genstande hører over 2.000 bevillingshavere, og også revisorer, mæglere, edsvorne folk på forskellig måde bliver nu trukket ud af hele næringslovs-komplekset og puttet ind i særlige love, så vidt jeg kan se, nogenlunde dækkende netop de områder, hvor det er nødvendigt med kontrol og autorisation. Det understreger stærkere endnu muligheden for at se friere på selve næringsbrevssystemet, som jo ikke er det, der er til behandling her, men jeg har lyst til at sige det alligevel, fordi også det udsnit af de næringsdrivende, der er tale om i det foreliggende lovforslag, om-